

Kazimierz Buchała

Od Zespołu Redakcyjnego

Palestra 18/5(197), 3-5

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od Zespołu Redakcyjnego

Po powzięciu wiadomości, że Komitet Redakcyjny „Palestry”, pragnąc uatrakcyjnić czasopismo i powiązać je silniej z potrzebami zawodu, przewidział możliwość wydawania tzw. terenowych numerów „Palestry”, Rada Adwokacka w Krakowie postanowiła zgłosić swoją ofertę na przygotowanie krakowskiego numeru „Palestry”, powołując jednocześnie w tym celu odpowiedni Zespół w składzie: Kazimierz Buchała — przewodniczący, Zbigniew Dyka i Jan Kutrzebski — członkowie.

Na swym pierwszym posiedzeniu Zespół redakcyjny zdecydował zwrócić się do poszczególnych zespołów adwokackich z prośbą o nadesłanie swych sugestii co do treści numeru i jego koncepcji, a ewentualnie także o zgłoszenie propozycji napisania odpowiednich opracowań.

Zespoły wysunęły w związku z tym szereg uwag oraz zgłosiły kilka tematów do opracowania. Choć nie były to zbyt liczne wypowiedzi ani propozycje, niemniej jednak były one bardzo cenne.

Zespół redakcyjny, po otrzymaniu tych materiałów, przedyskutował założenia, na jakich powinien się oprzeć krakowski numer „Palestry”, a następnie przystąpił do ich realizacji. Owe założenia są następujące:

1. Publikacje zawarte w „Palestrze” muszą odpowiadać zapotrzebowaniu ze strony praktyki adwokackiej, nie mogą one zatem być tylko uogólnieniami teoretycznymi, do czego powołane są inne wydawnictwa.

2. Publikacje nie mogą reprezentować wąsko praktycznego punktu spojrzenia, gdyż temu celowi służą komentarze, opracowania popularyzatorskie itp. Z tego względu publikacje powinny opierać się na gruntownej i nowoczesnej wiedzy prawniczej i raczej formułować na jej podstawie wnioski niż skupiać się na syntezie teoretycznej.

3. Publikacje „Palestry” nie mogą też przedstawiać wąskoza-
wodowego punktu widzenia. Adwokatura bowiem jest powołana do
ochrony istniejącego porządku prawnego, dlatego też powinna pre-
zentować obiektywny punkt widzenia na prawo i porządek praw-
ny. Z drugiej jednak strony musi akcentować to wszystko, co może
służyć interesom klienta, bądź też to, co na tle praktyki sądowej
rysuje się jako problem przestrzegania praworządności.

4. Publikacje „Palestry” nie powinny być zbyt obszerne pod
względem objętości. Jak uczy doświadczenie, autorzy, gdy mają do
dyspozycji większą ilość stron, niepotrzebnie sięgają do historii in-
stytucji lub też przedstawiają cudze poglądy, poświęcając im nie-
raz 90% objętości pracy, a następnie w kilku zdaniach prezentują
własny punkt widzenia, w dodatku nie zawsze nowatorski. Na-
leży tu z naciskiem przypomnieć, że nie rozwlekłość, lecz oszczęd-
ność słów i zwięzłość jest oznaką nowoczesności.

5. „Palestra” powinna poświęcać specjalną rubrykę polemice
z wypowiedziami prasy; do tej pory takiej polemiki raczej nie ma.
Powinna ona dotyczyć nie tylko spraw zawodowych, ale także praw-
nych czy też polityki społeczno-prawnej.

6. W „Palestrze” nie należy publikować wyłącznie tematów za-
wodowych oraz ograniczać się tylko do tematów prawnych. Niemniej
jednak każdy numer powinien zawierać co najmniej jeden temat
czysto zawodowy.

7. „Palestra” powinna podjąć także rubrykę anegdot i dowci-
pów z sal sądowych, które mogą wpłynąć na ożywienie czasopisma
i wzbogacić je o aktualia i koloryt bieżącego życia, jakże często
przejawiającego się w nich, choć niejednokrotnie przy pomocy krzy-
wego zwierciadła.

8. „Palestra” powinna propagować krasomówstwo, które coraz
bardziej znika z sal sądowych. Jedną z form tej działalności może
być publikowanie wybranych części przemówień adwokatów i tych
obecnych, i tych dawnych.

9. „Palestra” powinna podjąć w szerszym zakresie opiniowanie
pytań czy problemów prawnych, gdyż jest to jedna z form pomocy
zawodowej. Pytania powinny raczej nawiązywać do konkretnych
orzeczeń sądowych, odpowiedzi bowiem mogą służyć opracowaniu
pism i wywodów. Opinie te powinny korzystać z pierwszeństwa przy
publikacji. Warto przy okazji zaznaczyć, że pytań prawnych na-
płynęło do Zespołu redakcyjnego więcej, aniżeli mogło to być zre-
alizowane w niniejszym numerze.

Po ustaleniu powyższych założeń Zespół zwrócił się do określonych autorów, którzy zadeklarowali gotowość opracowania poszczególnych tematów. Nie wszyscy jednak wywiązali się z przyjętych zobowiązań, w rezultacie więc brak jest w numerze artykułów na tematy ściśle zawodowe. Brak jest także niektórych zaplanowanych publikacji, a w ich miejsce musiały wejść inne, gdyż termin oddania numeru okazał się za krótki. To wyjaśnia, dlaczego nie wszystkie założenia Zespołu redakcyjnego numeru mogły być zrealizowane. Jak dalece zaś zostały one faktycznie spełnione — niechaj ocenią nasi PT Czytelnicy.

Za Zespół redakcyjny
adw. Kazimierz Buchała